

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

15 Remedia contra distractionem in oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

REMEDIA CONTRA DI-

ractionem in oratione.

QVAMVIS homini in rebus huius vitæ occupato difficile sit, omnes profusus mentis euagationes in oratione deuigare: possunt tamen remedia quædam poni, quibus molestia hæc non nihil diminuatur.

Primum est, vt cor atq. animum suum rebus nullis huius mûdi apponet, sed iis vtatur, vt peregrinus rebus diuersorij, in quo vna nocte versatur: iuxta B. Paulum: *Reliquum est, vt 1. Cor. 7. qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur.*

2. Nunquam committere, vt interdium animus nimium dissipetur, etiã in occupationibus externis quibuscunque. Ad quod iuuabit primò, obseruare pauca illa, quæ de modo vespere incumbendi, & mane surgendi inferius dicemus. 2. Omnia sua agere, tanquam in diuino conspectu, ob oculos habèdo Deum, qui in scripturis dicitur non abesse procul ab vnoquoq. nostrum. Ita Dauid de se dicebat: *Oculi mei semper ad Dominum.* 3. In promptu habere breues oratiunculas, quas subinde interdium, etiam in maximis occupationibus, ad Deum eiaculetur, cuiusmodi esse posset versiculus vnus alicuius Psalmi, aut petitio vna Dominicæ orationis. 4. Interdium frequentius animum ad se reuocare, ab eoq. factorum rationem exigere, maximè post graues, & diuturnas

*Act. 17.**Psal. 24.*

nas occupationes, confabulationes, aliaq. negotia, quæ distrahere vehementer solent.

3. Ut oraturus diligēter se ad orationē præparet, cogitetq. seriō id agere atq. ex animo, non autem ex consuetudine, aut tanquā rem non magnoperè curandam.

4. Ut ante orationem petat ex corde à Deo gratiam attentionis, rogetq. Angelum custodem, ut demonis tentationes & distractiones impediāt. Post orationem verò negligentiarum veniam petat, & roget Deum, ut orationem licet frigidam, & multis vanitatibus permixtam, deterfis maculis, in thronum suum admittat, eiq. effectum largiatur salutarem. Hinc enim frequenter vagamur, quia distractiones aut non conamur aduertere, aut nihili facimus; sicque crebra euagatione habitus vitiosus inducitur, qui postea vix magno labore depelli potest.

5. Consuetudinem assumere, certis locis orationis, animum colligendi: veluti, post quamlibet decadem Rosarij, & post finem Psalmi. Cuius rei ut recorderis, iuuabit ad versum, *Gloria patri & filio, &c.* ad finem orationis, *Per Dominum nostrum, &c.* similesque precatiunculas, reuerentiam, corporis aut capitis inclinatione, vel manuum coniunctione, aut alio externo gestu exhibere, taliq. motione reuocandi animi meminisse.